

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ สมมติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหงสประสาทประสิทธิ์ อำเภอลาดบัวหลวง เขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ระหว่างกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหงสประสาทประสิทธิ์ อำเภอลาดบัวหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่จัดตามสภาพจริง (Intact group) โดยการสุ่มอย่างง่ายเป็นห้อง จับฉลากเป็นกลุ่มทดลอง 1 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหงสประสาทประสิทธิ์ จำนวน 22 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กลุ่มทดลอง 2 ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหงสประสาทประสิทธิ์ จำนวน 22 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ใช้เวลาจัดการเรียนรู้ 20 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองโดยใช้แผนแบบการทดลอง แบบกลุ่มทดลองไม่เท่าเทียมกัน วัดก่อนและวัดหลังการทดลอง ทั้งสองกลุ่ม (Pretest – Posttest Design with Nonequivalent group) วิเคราะห์ข้อมูลใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร (MANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์
2. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ สามารถอภิปรายผลเป็น 2 ประเด็น คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความฉลาดทางอารมณ์ ได้ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า การจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) สามารถช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) เป็นรูปแบบกิจกรรมที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนร่วมกัน ในระบบกลุ่ม มีการปรึกษาวางแผนงานร่วมกัน ช่วยกันคิดช่วยกันแก้ไขปัญหา ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และปฏิบัติกิจกรรมการเขียนเป็นรายบุคคลตามความสนใจและความถนัดของตนเองหรือตามกิจกรรมที่กำหนด ทุกคนได้เรียนรู้จากกิจกรรมการเรียนอย่างต่อเนื่อง 8 ขั้นตอน โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ สนับสนุน ให้กิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินไปด้วยความราบรื่น นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมการเขียนที่หลากหลาย ได้ค้นคว้าศึกษาเรียนรู้ตามความสนใจ ความถนัดและประสบการณ์ของตน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนได้แสดงความสามารถเป็นผลงานการเขียนของตน นำเสนอหน้าชั้นเรียน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกถึงความสามารถของตนเองในด้านการใช้ภาษา พร้อมจัดแสดงผลงาน ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานและ

ความสามารถของตนเอง เกิดความมั่นใจและกล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ซึ่งตรงกับแนวคิดของ แม็คคาร์ธี (McCarthy, 1990 : 9) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ 4 MAT ปลุกฝังให้นักเรียนมีจิตสำนึกให้เกียรติซึ่งกันและกัน ยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น เป็นการจัดกิจกรรมที่หลากหลายโดยคำนึงถึงผู้เรียน 4 แบบ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้นและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของปณิต เกิดภักดี (2544 : 46) และ ยังสอดคล้องกับ สมหมาย ปวะบุตร (2546 : 86) และอรุณี ทยเขียน (2550 : 79) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีแรงจูงใจที่ดีในการเรียนเนื่องจากมีกิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนได้บูรณาการประสบการณ์ที่ได้รับจากความรู้สีก สังเกต ไตร่ตรอง สามัญสำนึก และตอบสนองจากการปฏิบัติเพื่อนำไปพัฒนาความคิด เห็นคุณค่า เกิดความคิดรวบยอดและประยุกต์ใช้ความรู้ให้เกิดประโยชน์ตามความคิดของนักเรียนอย่างอิสระ มีการแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดระหว่างกัน เช่น เพื่อน ครู รุ่นน้อง เพื่อนนักเรียนจากโรงเรียนอื่นและผู้สนใจ ในกิจกรรมแต่ละขั้นตอนนี้ กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะการคิด อารมณ์ ความรู้สึก เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันตัดสินใจและแสดงความสามารถลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามที่ตนเองถนัดอย่างอิสระด้วยความเพียรพยายามอย่างสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดการเรียนรู้และส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ พบว่า เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนกับหลังเรียนมีความแตกต่างกัน โดยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ เป็นการจัดกิจกรรมที่เป็นระบบจากง่ายไปสู่ยาก ฝึกให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดของตนเองอย่างอิสระ ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็นยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อให้เกิดแนวคิดที่หลากหลาย แลกเปลี่ยนผลงานกันอ่าน ทำให้นักเรียนได้รับคำชมเชย เกิดขวัญ กำลังใจ ในการแต่งเติม ปรับปรุงแก้ไขผลงานให้สมบูรณ์และพัฒนาขึ้น สอดคล้องกับอัจฉรา ชิวพันธ์ (2547 : 5-8) กล่าวว่า ครูควรให้นักเรียนสามารถใช้จินตนาการในการแสดงความรู้สึกนึกคิดอย่างอิสระ และยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์ (2549 : 61) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ทำให้ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง สุวรรณา โสตราช (2542 : 46)

กล่าวว่า การสอนเขียนตามแนวของ Fumer มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนปกติ

จากการสังเกตพฤติกรรมในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้น ตั้งใจ และเอาใจใส่ มีอิสระในการคิด ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าแสดงออก นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นกันเอง มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีอิสระในการคิดอย่างเสรี ยืดหยุ่นตามโอกาส ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการที่กว้างไกล มีความคิดริเริ่ม แลกเปลี่ยนความคิดในการเขียน นักเรียนได้รับคำชมเชย ได้ข้อมูลย้อนกลับจากเพื่อน ครูสร้างขวัญกำลังใจ ในการเสริมแต่ง ปรับปรุงแก้ไขผลงานให้สมบูรณ์และช่วยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและจินตนาการออกมาเป็นงานเขียนได้อย่างสร้างสรรค์

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ สามารถพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ ซึ่งดูได้จากคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่า การจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้สูงขึ้นได้ แต่เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบกันระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) สูงกว่ากลุ่มที่จัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ดีกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์

2. ด้านความฉลาดทางอารมณ์ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ภายหลังจากทดลองไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่จากผลการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ความฉลาดทางอารมณ์ก่อนเรียนและหลังเรียนสูงขึ้น ดังนี้ กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) ก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 140.95 ความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 147.50 กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ความฉลาดทางอารมณ์ก่อนเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 139.82 ความฉลาดทางอารมณ์หลังเรียนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 144.00 คงเป็นเพราะ นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันในบรรยากาศที่อบอุ่น ผ่อนคลายเป็นกัลยาณมิตร ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ทำงาน

ตามความถนัด นักเรียนได้คิดได้ลงมือปฏิบัติ นักเรียนมีความมั่นใจ กล้าคิด กล้าแสดงออก ประกอบกับเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ และสื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้ประกอบด้วยเกม เพลง นิทาน ปริศนาคำทาย ใบกิจกรรม ที่ส่งเสริมความคิดหลากหลาย ให้นักเรียนได้รับความรู้ ความสุข สนุกสนานเพลิดเพลินกับการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ เกลิม ฟักอ่อน (2552 : 15) กล่าวว่า การเรียนรู้ของสมองขึ้นอยู่กับอารมณ์ของเจ้าของสมองเป็นอย่างยิ่ง อารมณ์และความชอบมีอิทธิพลมากต่อการเรียนรู้ของมนุษย์ ถ้านักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ชอบ หรือในสภาพแวดล้อมที่ชอบจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนมีความสนใจจดจ่อกับเรื่องที่เรียนตลอดเวลา ทำให้เกิดความเข้าใจ และเกิดความจำระยะยาว และสอดคล้องกับกรมสุขภาพจิต (2548 : 15-26) ที่ระบุว่า อารมณ์มีผลต่อการเรียนรู้อย่างมาก นักเรียนที่อารมณ์ดี ไม่มีความเครียด ความกดดัน สมองจะไม่ถูกขัดขวางจะซึมซับการเรียนรู้อย่างเต็มที่ หากสิ่งนี้นักเรียนกำลังเรียนอยู่นั้นเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีภาพและเสียงกระตุ้นท้าทายให้อยากรู้ จะช่วยจุดชนวนให้เกิดความรู้สึกว่า อยากเรียนรู้ สนใจ ตั้งใจ จดจ่อ และจดจำได้ดี จากการที่ผู้วิจัยนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์มาใช้ในด้านการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งผู้วิจัยค้นพบว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีใด ๆ ก็ตามหากผู้สอนคำนึงถึงจุดสำคัญที่สุด คือความพร้อมของอารมณ์เป็นประการแรก นั่นคือการจัดสิ่งเร้าที่ให้นักเรียนอารมณ์ดี มีสมาธิ ซึ่งเป็นโอกาสที่เหมาะสมของการเรียนรู้ ทำให้สมองเต็มไปด้วยพลังแห่งการเรียนรู้สูงสุด อารมณ์จะถูกใช้เป็นทางผ่านไปสู่การเรียนรู้ซึ่งการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความพร้อมทางอารมณ์ ซึ่งได้แก่ การรู้จัก การเข้าใจ และการควบคุมอารมณ์ของตนเอง เมื่ออยู่ในห้องเรียนอยู่ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย อบอุ่น นักเรียนมีสมาธิ มีความเอื้ออาทร ทุกคนมีความกระตือรือร้น แสดงออกซึ่งความพอใจและภูมิใจในผลงานของตนเอง ตลอดจนแสดงออกในการชื่นชมผลงานของเพื่อนช่วยกันจัดแสดงผลงานอย่างมีความสุข อีกทั้งกิจกรรมที่จัดยังส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเอง ได้แก่พฤติกรรมกล้าแสดงออก ความภูมิใจในตนเอง โดยพฤติกรรมดังกล่าวที่เกิดขึ้นเป็นผลให้ความฉลาดทางอารมณ์สูงขึ้นถือได้ว่าการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณค่าและมีความเหมาะสมในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ด้านความฉลาดทางอารมณ์ พบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) มีลักษณะการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยใช้เทคนิคพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาให้ทำงานร่วมกันอย่างสมดุล นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานได้ตามจินตนาการ

ตามศักยภาพของแต่ละคน ทำให้เกิดความสุขสนุกในการเรียนรู้และการทำงาน สำหรับการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ เป็นการสอนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีลักษณะจูงใจให้นักเรียน และเขียนเรื่องที่ตนเองสนใจอย่างอิสระ ถ่ายทอดงานเขียนตามจินตนาการ หลังจากเขียนเรื่องเสร็จแล้ว เปิดโอกาสให้นักเรียนแลกเปลี่ยนเรื่องกันอ่านเพื่อให้นักเรียนเกิดแนวคิดใหม่ที่หลากหลายเพิ่มขึ้นสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของงานให้สมบูรณ์ หรือเพิ่มเติมข้อมูลบางอย่างที่เหมาะสม ซึ่งในการจัดการเรียนรู้ทั้งสองรูปแบบครูยังเป็นผู้มีบทบาทในการจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศของความอบอุ่นเป็นกันเอง เข้าใจความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนพยายามสร้างความรู้สึที่ดีให้เกิดในใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเอง เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ครูยังเป็นผู้ให้คำชี้แนะ ส่งเสริม สนับสนุน เสริมแรงทางบวกด้วยคำชมเชยที่แสดงออกทางคำพูด สีหน้าและท่าทางทำให้เกิดบรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน

ข้อสังเกตจากการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) นักเรียนทุกคน กล่าวพูด กล่าวแสดงออก มีอิสระในการแสดงความคิดเห็นพร้อมยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทั้งนี้เป็นเพราะในขั้นตอนการฝึกผู้วิจัยแทรกกระบวนการกลุ่มอยู่ด้วย โดยนักเรียนร่วมกันทำงานกลุ่มช่วยกันคิด ช่วยกันแก้ปัญหา นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับสมาชิกในกลุ่มระหว่างกลุ่ม ทำให้นักเรียนได้รับการยอมรับ รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เกิดความภาคภูมิใจและมั่นใจในตนเอง ร่วมกิจกรรมอย่างตั้งใจ สนใจ กระตือรือร้น มีความสุขสนุกสนานกับการปฏิบัติกิจกรรม กล่าวพูด กล่าวถามเพื่อติดตามว่า ตนเองจะได้เรียนรู้อะไรต่อไป และได้ไปเรียนรู้ร่วมกันที่ไหน หรือขอเลือกที่เรียนเอง ซึ่งเป็นบรรยากาศของความเป็นกัลยาณมิตร มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันตั้งแต่ก่อนการจัดการเรียนรู้ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) มีลักษณะการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยใช้เทคนิคพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาให้ทำงานร่วมกันอย่างสมดุล โดยมีลักษณะกิจกรรมที่จัดนักเรียนเข้ากลุ่มโดยลดความสามารถ ทุกคนจึงเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน รู้จักการวางแผนงาน การแก้ปัญหา ได้แสดงความสามารถที่เป็นความถนัดของตนเองและปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ จึงเกิดการยอมรับซึ่งกันและกันเกิดแรงจูงใจในการพยายามพัฒนาตนเองเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของความสำเร็จ เรียนรู้อย่างมีความสุข เกิดความรู้และความเข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาสติปัญญาและการอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจหลักการ เป้าหมาย และวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งก่อนการจัดการเรียนรู้เพื่อวางแผนเตรียมการ ดำเนินการตามขั้นตอนอันจะเกิดประโยชน์แก่นักเรียนอย่างแท้จริง

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่าจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์และความฉลาดทางอารมณ์ให้สูงขึ้น ครูจึงสามารถนำไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหา ในแต่ละระดับ กับรายวิชาภาษาไทย และวิชาอื่นๆ

1.3 ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้นำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ กับการจัดการเรียนรู้แบบอื่นๆ ในวิชาภาษาไทยและวิชาอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ไปใช้กับนักเรียนในชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของแม็คคาร์ธี (4 MAT) และการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของฟูเนอร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และความฉลาดทางอารมณ์กับนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ